

Prenumerata:

Rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesięcznie kop. 75.

Za odosłanie do domu dopłaca się miesięcznie kop. 5.

Na prowincji i w Cesarstwie: koszt przesyłki pocztowej podane są w nagłówku numeru porannego.

Za granicą (z przesyłką jednorazową) miesięcznie rs. 1 k. 50

Oddzielna przedpłata na jedno tylko wydanie *Kurjera* przyjmowaną być nie może.

Numer pojedynczy wieczorny kop. 5; poranny w dni powszednie k. 3, w niedziele i święta k. 5.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi i rozsyła się dwa razy dziennie na Warszawę i na prowincję. W niedziele i święta uroczyste wychodzi tylko rano, w poniedziałki i dni poświęcone tylko wieczorem.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY CZWARTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor *Kurjera Warszawskiego* codziennie od godz. 8-ej rano do 8-ej wieczorem, w niedziele i święta od godz. 10-ej rano do 1-ej w południe.

Ogłoszenia.

Reklamy: za jeden wiersz garbontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.

Nekrologia: za jeden wiersz 15 kop.

Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz petiowy albo jego miejsce pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop.

Małe ogłoszenia: za jeden wiersz pierwszy raz 2 kop., każdy następny raz 1½ kop.

Ogłoszenia do *Kurjera Warszawskiego* przyjmuje także Biuro ogłoszeń Rajchmna i Frenclera ulica Senatorska nr 18.

— W poniedziałek, to jest d. 4-go b. m. przypada święto kościelne św. Dominika, które obchodzone będzie z zupełnym odpustem w kościele św. Jacka (podominikańskim) w następną niedzielę, to jest dnia 10-go b. m., w poniedziałek zaś odprawiona będzie o godzinie 9 tej zrana wotywa.

— W dniu jutrzejszym, jako w pierwszą niedzielę rozpoczętego miesiąca, odprawione będzie w kościele Opieki św. Józefa (panien wizytek) dopołudniowe nabożeństwo ku czci Serca Pana Jezusa, z wystawieniem N. Sakramentu, kazaniem i procesją.

— Ewangelią św., przypadającą na niedzielę jutrzejszą 9-tą po Świątkach, zapisaną jest u Łukasza św. w rozdziale 19-tym „o zburzeniu Jerozolimy”.

Przegląd polityczny.

Centralistyczna prasa wiedeńska stoi z założeniami rękami nad rezultatem krótkiej tegorocznej sesji sejmiku morawskiego, który był uważanym aż dotąd za jedną z niezdojanych warowni ducha niemieckiego w Przedlitawji. Wynik wyborów do sejmiku berneńskiego wypadł, jak wiadomo, nadspodziewanie dla Czechów pomyślnie. Po dokładnym obliczeniu siły stronnictw pokazało się, że takowy liczy 48 niemców, 43 Czechów i ośmiu członków t. z. „partji środka”, nachylającej się ku rządowi, a w każdym razie—ku jednemu z bawarów dziś w Austrii idei pokoju pomiędzy narodami. Liczyć było można, że w kwestjach narodowościowych, w których szowinizm i samolubstwo centralistów (przezwanymi dzisiaj *deutsch liberale*) zechce wyprawić jakąś orgję, że szkoda praw żywiołu słowiańskiego na Morawach, „stronnictwo środka” nie stanie u ich boku, lecz pójdzie drogą słuszości, rozsądku i umiarkowania. I dlatego owe ośm głosów znawcy stosunków miejscowych doliczali raczej do czeskiej mniejszości, niż do niemieckiej większości. Rola ich w każdym razie była rozjemczą.

Fakta nie zawiodły oczekiwań i rachub. Sejm zgromadzony w Bernie dnia 10-go z. m., a zamknięty dnia 27-go dowiódł, że pora absolutyzmu germańskiego minęła, że centraliści zmuszeni są pożegnać się na zawsze z mrzonką uważania Moraw za strażnicę swojego „ducha i obyczaju”, że Morawy są ziemią słowiańską, że na gruncie ich nie wolno przybyszom niemieckim odmawiać praw narodowych ludności historycznej, chwilowo przewagą inteligencji i kapitału ze swych pozycji wypartej. Wszystkie usiłowania centralistów morawskich, idących zwartym szeregiem pod dowództwem dra Sturma, rozbiły się o skuteczność pojednawczą misji owego „stronnictwa środkowego”, które w ważniejszych pytaniach zawierało kompromisy z frakcją centrum, dowodzoną wytrawnie przez byłego ministra, p. Chlumetzkiego, tak że „lewica niemiecko-liberalna” widziała się odosobnioną i składała broń... Siła centralizmu na Morawach jest podwójnie złamaną: raz dlatego, że większość stronnictwa liczebnie zeszczupiała, a potem, że w łonie tej większości utworzyły się dwie frakcje, które ją rozbiły. Aż dotąd p. Chlumetzki, ze swoją kurją wielkich posiadaczy ziemskich solidaryzował się stale z lewicą niemiecko-liberalną. Dopiero w tym roku odsunął się od niej—wprawdzie dotąd bardzo połowicznie i lęklwie, ale w każdym razie dość już skutecznie, aby centraliści nie mogli przeprowadzić w sejmie żadnej uchwały na swoją wyłączną korzyść a na szkodę państwa i drugiej narodowości.

Najwymowniejszym objawem tego doszczętnie zmienionego położenia i najlepszą zarazem wróżbą na przyszłość było załatwienie sprawy sprawdzenia i uznania ważności wyboru namiestnika morawskiego hr. Schönborna. Lewica uwiązła się na to, aby namiestnika, jako Czechem sprzyjającego, usunąć z izby, a w kampanji swojej oparła się na protestach, których bezpodstawność z niewzruszonymi dokumentami w rękach wykazał referent mniejszości w komisji weryfikacyjnej, dr Fanderlik. I byłby może hr.

Schönborn padł ofiarą swoich przeciwników politycznych, gdyby nie odegranie roli pośredniczącej przez „frakcję środkową”, a w ślad jej przez „centrum” p. Chlumetzkiego. Dzięki wystąpieniu tych grup z akcją pojednawczą sejm uchwalił przekazać ponowne zbadanie sprawy wyboru namiestnika, wydziałowi krajowemu i polecił mu przedstawić sprawozdanie o wyniku śledztwa na sesji—przyszłorocznej...

W tych dniach Ojciec św. udzielił dłuższego posłuchania księciu siamskiemu, Prisdangowi. Papież wyraził najwyższą radość, iż osobiście mógł powitać księcia, który pozostaje w przyjaznych stosunkach z monarchiami zachodnimi i chrześcijanom tyle okazuje przychylnych względów. Po audjencji udał się książę z otoczeniem swoim do kardynała sekretarza stanu. Ks. Jacobini polecał katolików w Siamie zamieszkałych i ich duchownych opiece panującego, na co książę oświadczył w odpowiedzi, że w żadnym państwie na ziemi nie ma tak szerokiej wolności i tolerancji jak w Siamie. Pomimo rozruchów i wojen, uważano misjonarzy chrześcijańskich za posłów pokoju, tak długo też, dopóki pozostaną w tym charakterze, mogą liczyć w Siamie na zupełne bezpieczeństwo. Królestwo siamskie ma przeszło półszóstą miljoną mieszkańców. Religiją panującą jest buddaizm; na czele katolików stoją dwaj wikariusze apostołscy, msgr. Gasnier dla Siamu zachodniego i msgr. Vey dla wschodniego.

P. Ferry przeprowadził szczęśliwie projekt rewizji konstytucji, aczkolwiek nieco obgryziony przez Seyllę i Charybde dwóch izb. Oby szczęśliwym był również w przekonaniu mandarynów chińskich o potrzebie materialnego zadosyćuczynienia rzeczpospolitej za złamanie traktatu tientsińskiego z dnia 11-go maja. Termin oświadczenia się rządu pekińskiego upłynął z dniem 31-ym lipca; p. Patenôtre czekał na odpowiedź w Szanghaju, a admirał Courbet z silną flotą pod basztami słynnego arsenału chińskiego w Fu-Czeu. Telegrafowano nam onegdaj, że Tsung-li-Yamen zgadza się na wynagrodzenie

2)

SŁOŃ.

SYLWETKA NIE-ZOOLOGICZNA

przez

M. Gawalewicza.

(Dalszy ciąg)

W ciasnym i brudnym kantorku loteryjnym Słoń co sobota był stałym gościem...

Milcząc, machinalnie wyciągał on rękę z kilkoma miedzakami, a żyd-kolektor wydawał mu za nie kartkę z numerami, nie pytając już nawet na co chce stawiać. Wiedział z góry, że Słoń na jedno i te same liczby szczęścia od kilku lat próbował, jakby się uparł zmusić Fortunę do ustępstwa na jego korzyść; a może leniwy umysł nie chciał trudzić się nowymi kombinacjami. Inni układali całe szeregi cyfr sztucznie, radzili się kabały, senników, przypadku; Słoń zaciężkim był na to. Jemu się nigdy nie nie śniło, od czasu, gdy po raz pierwszy ułożył się na barlogu Maciejowej pod starymi schodami w komórce, w której biedna przekupka składała swój stragan, kosze dzinrawe i resztki niesprzedanych w ciągu dnia jarzyn lub owoców...

Wtedy pierwszy i ostatni raz miał jakiś wyrazny sen, niby majaczenie na jawie. Zdawało mu się, że małym chłopcem siedzi przy stoliku z łociami opartymi, a przed nim blada, wyschła i zapłakana kobieta uklada pasjans ze starej, zatłuszczonej talji kart... Tak w dziecińczych latach siadywał często przy matce... Matka trzy karty rzuciła przed niego i powiedziała: „zobacz”. Odkrył pierwszą: była newka coeur; odkrył drugą: była newka pique; odkrył trzecią: była newka trejle.

Kiedy się zbudził, sen nie schodził mu z myśli; te trzy newki stały mu ciągle na oczach. Nie lubił z nikim rozmawiać, ale tym razem trzeciego dnia zwierzył się Maciejowej. Przekupka się zamyśliła i rzekła:

— Trzeba postawić 3, 9 i 27... niech panicz próbuje szczęścia...

I odtąd zaczęła się historia z loterją.

A dlaczego stara Słonia nazywała „paniczem”, kiedy byli sami, to długo opowiadać...

Ten „panicz” jakoś tak nie przystawał ani do wieku, ani do rozmiarów, ani do łachów włóczęgi, a jednak Maciejka, jak ją nazywano na targu — inaczej go nie odważyła się tytułować. Dla niej bowiem był on zawsze paniczem, którego pamiętała dzieckiem nowonarodzonem, którego widywała na kolanach matki, potem dorastającym chłopakiem, młodzieńcem, aż go zgubiła z oczu na jakiś czas, aby potem spotkać prawie w łachmanach i przygarnąć do swojej własnej nędzy. Maciejowa go przecież karmiła; z tych dwóch wyschniętych dziś i zawiedlonych piersi on brał pierwszy swój pokarm, a co to za pokarm masiał być, kiedy na nim urosł taki Słoń... Może w tem uczuciu szacunku i przywiązania dla niego było coś z egoizmu i dumy prostej kobiety, która sobie przypisywała część zasługi w wychowaniu takich bujnych kształtów ludzkich.

Maciejka pyszną była ze swojego podchowku. I mogła się pysznić, miała z czego. Wykarmiła tak wątłe z urodzenia dziecko biednej, chudej, delikatnej jakiejś guwernantki, która los rzuciła z nad Loary aż nad Peltew, to trafunek; bo matka Słonia była guwernantką, francuzką, podobno nawet z dobrej rodziny. Maciejowa wiedziała o niej dużo, ale nie chciała opowiadać; na co?... ot, wstyd był i tyle... Jakiś tam młody birbant zbałamucił, uwiódł, czy nawet gorzej. Biedna francuzka nie miała po co wracać do swoich, pozostała wśród obcych, z dzieckiem i swoją dolą smutną...

Co one się razem napłakały nad kołyską tego małego niedźwiadka... no, ale go wychowały przecież. Było na co patrzeć. Chłopak jak klucha, jak Herkules się rozrastał; a matka chuchała, dmuchała, pieściła, całe dnie biegała z lekcamy po mieście, aby zarobić na jego utrzymanie. Upatrzyła w nim coś anielskiego, modliła się niego, jak do obrazka, a cią-

gle wyczekiwała, że los da im obojgu szczęście jakieś wielkie, fortunę, że ten ojciec, podobno magnat, zjawi się i postąpi, jak uczeiwcy człowiek...

Mijały lata... nie przychodził; albo mu tam śpieszno było do francuzicy, kiedy miał już... żonę i swoje ślubne dzieci.

Matka Słonia wychowywała jak panicza, bo to się „dobrej kwi” należało jej zdaniem.

— *Ton père était un gentilhomme!* — śpiewała mu, kołysząc go do snu i uśmiechała się przez łzy... do dziecka, czy do wspomnień swoich, kto ją wiedział!

Maciejka polubiła francuzkę, choć się z początku nie rozamięć nie mogły, ale potem chłopak między mamką i matką był słownikiem żyjącym. Kochały go też obie—no!.. jakże było nie kochać takiego tłuszciocha? Kochały i psuły, każda po swojemu, dbając tylko o ciało, a o resztę miał dbać *le bon Dieu* i św. Jan, opiekun malca. *Le bon Dieu* tymczasem nie troszczył się o małego Słonia, a św. Jan miał zawieźć innych imienników do protegowania...

Więc mały Jean, jak go nazywała matka, *Grzan-ka*, jak go przeważa piastunka—wyrósł na dużego... nicponia, a że się Jaś niezego, oprócz jeść dobrze nie nauczył—więc i Jan nieczego więcej nie umiał.

Son père était un gentilhomme!... alboż to nie dość? Matka chciała, aby jej klejnot, jej *Jean-bijoux* był tylko najładniejszym z jedynaków, a Maciejka kontenta była, że wykarmiła takiego „kloca”...

Życie w wielkim mieście stawało się coraz uciążliwem. O lekcje trudno było, chłopak coraz więcej potrzebował. Francuzka przeniosła się na prowincję. Miała nadzieję łatwiej zarobić na jego utrzymanie—i po kilkunastu latach rozstały się z wierną mamką wśród łez.

Maciejka ryczała z płaczu jak krowa, gdy ją zarzynają. Żal jej było i pani, i panicza—jego najbardziej, ale cóż—mus niewola. Pożegnały się i... rozeszły...

Mineło znowu czasu dużo...

Le bon Dieu zesłał wiele niespodzianek na bie-

wojenne, wszakże kwota jego wydaje nam się zbyt małą, wobec zasądzonych pretensyj francuskich.

Prezes gabinetu, który rozwinał na tak szeroką miarę kolonialną politykę Francji, ma równocześnie wzrok skierowany uważnie na Madagaskar, gdzie, wedle zapewnień *Standarda*, admirał Miot w dniu 27-ym czerwca poniósł porażkę. Rząd przedstawił izbom żądanie nowego kredytu 5¹/₂-milionowego na wyprawę przeciw hwasom, która wiezi na wodach Madagaskaru 11 wojennych okrętów francuskich i 2500 żołnierzy. Chodzi obecnie o ufortyfikowanie zdobytych miejscowości nadbrzeżnych Tamatawe i Majunga, tudzież o zajęcie nowych. Admirał Miot ma polecenie, aby przed upływem roku znalazł się w Tananarivie, stolicy królewskiej władczyni hwasów. W tym celu ma on wkrótce otrzymać posiłki z Francji i z pobliskiej wyspy Reunion. Obliczają pesymiści, że w tym celu potrzeba będzie pośw. cieć niemniej jak 10,000 ludzi.

Br. Z.

Ignacy Domejko.

Dziś późnym wieczorem przybędzie do Warszawy stary druh poetów: Mickiewiczów, Zaleskich, Odyńców, Polów, — Ignacy Domejko.

Przybędzie mickiewiczowski Żegota, dawnymi czasami „najlepszy w Litwie ekonom”, później przepisywacz i korektor „Pana Tadeusza”, a jeszcze później chemik, zoolog i rektor uniwersytetu w Santiago. Stanie w Warszawie prawie po sześćdziesięcioletniej niebytności w tem mieście. Co też zobaczy?...

W dniu wczorajszym wyjechał na jego spotkanie ku granicy A. E. Odyńce z dwoma młodszymi pokoleniami swojej rodziny. Na spotkanie dawnego „filareta” wileńskiego udał się jedyny już dziś zamieszkały w Warszawie „filaret”, autor „Felicyty” i „Barbary”. W domu też jego córki, nieopodal rogatek na Marszałkowskiej, zamieszka gość daleki.

I nie dziwnego, że tak chcą pozostać w pobliżu siebie starzy „przyjaciele światła”, uczestnicy gwarnych onego czasu schadzek w murach Wilna i tłumnych podwileńskich wycieczek, na których raczono się razowcem i mlekiem, a uczono się „cnoty”. Było ich niegdyś, około roku 1820-go, prawie trzystu; jeszcze przed siedmiu laty naliczyliśmy siedmnastu, a z tych mieszkają dwóch w Warszawie: Ludwik Paprocki i Antoni Odyńce. Dziś po śmierci Suzina, Piaseckiego, Paprockiego i innych, zostało już chyba niewiele więcej nad dziesięciu. Nie dziwnego, że w coraz szczuplejszych szeregach, wszystkie serca oddziału są bliżej siebie...

dnych ludzi, a między niemi i cholera, która grubego Janka zrobiła najniepodzianiej sierotą.

Licho nadalało... był już wprawdzie dorosłym młodzieńcem, ale tak nagle pozbawiony swojej najgłośniejszej i jedynej w życiu podpory, zachwiał się, nie wiedział co ma teraz zrobić z sobą, sam, jak palec; zdrow, co prawda, silny, bardzo silny, atleta prawie, jednak co mu przyszło z tych muskułów, z tego bawolego karku i grubych rąk jak u cyklopa!

Niezaradny był z natury, ciężki, przyzwyczajony do gotowego, a tu naraz wszystko się tak zmieniło. *Jean-Bijoux* uczuł się sierotą i ugiął pod ciężarem takiego losu, którego nie przypuszczał. Pierwszy raz potoczyły mu się dwie grube jak groch łzy po okragłej twarzy, kiedy się znalazł po pogrzebie matki sam jeden w ich wspólnej izdebce. Usiadł na sofie, ręce załamał, głowę spuścił i płakał jak małe dziecko, a nie było nikogo, co by mu te łzy otarł... Splakany, znużony wrażeniami, do których nie przywykł, o zmroku w cichej stancji — usnął i sen był pierwszym i jedynym pocieszycielem osieroconego Słonia...

Nie pocieszyło go nic w życiu, nikt się nie ulitował, bo i nad czem?... taki tegi, ogromny chłop, tylko skały łupać!...

I życie toczyło się, jak skała; ciężko mu było, rady sobie dać nie umiał, miejsca znaleźć nie potrafił, ludzie zamiast pomóc, przedrwiwali, nazywali pogardliwie Słoniem i darmozjadem — ot bieda! przecież się mniejszym, chudszy, zrecniejším i sprytniejszym zrobić nie mógł, a *le bon Dieu* ludzi nie przemienia według danej formy i miary.

Dużo tak lat minęło znowu...

Raz przed straganem przekupki na rogu Zarwanych stanął jakiś człowiek o zmierzchu, wyszarżany, obdarty, z psem na rękę i sięgnął po bochenek chleba.

Przekupka ocknęła się z drzemki, przetarła oczy i machinalnie, uprzedzając zapytanie, rzekła:

— Ośm grajcarów; — ale spojrzawszy na kupującego, otworzyła szeroko usta, poczerwieniała i porwała się z zydłka.

— Jezu Nazarański, toż to panicz!...

Pies na rękę mężczyzny mruczeć zaczął.

— Jezu. Jezusieńku, a coż się z paniczem zrobi-

Gdybyśmy mieli odwagę nakłaniać czytelnika do rzeczy tak oschłych jak geografia, poradziłibyśmy, ażeby się przypatrzył na mapie kawałkowi przestrzeni lewego brzegu Niemna pomiędzy Nieświeżem a Nowogródkiem. Środkiem prawie tej przestrzeni płynie na nkos do Niemna rzeka Usza, ta sama przez którą wojski Hreczecha w „Panu Tadeuszu” rozciągał skórę niedźwiedzia, pocięta na paski dla oddalenia pojedyńców: Domejki i Dowejki... W bliższej i dalszej odległości od Uszy rozsypało się mnóstwo zaścianków, znanych z epopei Mickiewicza; a nieopodal od nich, jak chrząszcz między muchami na denku tabakierki bernardyna Robaka, siedzi karczma „Niedźwiadek” z poematu, rzeczywiście zaś dwór „Niedźwiadka” w dokumentach i w ustach ludu. Jest to gniazdo rodzinne Ignacego Domejki.

W białym domku, opasanym dookoła szeroką wstęgą gęstej zieleni ogrodu, p. Hipolit Domejko, prezes sądów nowogrodzkich, i żona jego Karolina z Ancutów, powinowata Wereszczaków, wśród których miała jednocześnie zakwitnąć bohaterka ballad i czwartej części „Dziadów” Mickiewicza, Marylla, — doczekali się potomka, któremu na chrzcie świętym dano imię Ignacy. W kalendarzu łacińskim imię Ignacy przypada na ten sam dzień co słowiańskie Żegota. Zład też Ignacy i Żegota stały się synonimami, gdy później była mowa o Domejce z Niedźwiadki.

Rodzice ukształceni, ale zarazem chrześcijańscy, kształcili go najpierw w domu, i to był grunt na całe życie. Następnie pacholę, przyjęte wprost do III-iej klasy wzorowej szkoły pijarskiej w Szczuczynie litewskim, szło tymże samym torem co w domu, tembardziej, że nauczycielem jego był między innymi ów ks. Piotr Lwowiec, który u Mickiewicza wśród gwaru młodzieży „mówi pacierz za umarłych”. Z takimi skrzydłami wiary i miłości można się było puścić w nie wiedzieć jak niebezpieczną drogę i stanąć u kresu...

W uniwersytecie wileńskim, do którego Domejko wszedł w r. 1816 tym na wydział przyrodniczy, nauka chrześcijańska miała do pokonania dwóch naraz wrogów: płytką bezcelność wolterjanizmu, oraz otoczony mgłami tajemnicy, niby to przyrodniczą naukę mesmerizmu. Nie śmieje się z tego kuglarstwa, widząc dzisiaj hipnotyzowane ofiary w sali ratuszowej lub na placu Krasiańskim. Wówczas magnetyzm miał własne pismo perjodyczne w Wilnie, a między jego adeptami widziano nawet profesorów uniwersytetu. Domejko jednak temu się nie poddał... Tak samo później się stało, gdy z Wilna do Paryża, na nędznej skrzypiącej kalamaszce, zawitał inny, pokrewny Mesmerowi zbawiciel, Towiański. Twar-

ło! — zawodziła stara, i lzy zadławiły jej resztę słów w gardle... — nieszczęście ty moje, nieszczęście... a mama, a pani gdzie?

— Oh, mamę cholera wzięła — odezwał się gruby, tubalny głos mężczyzny — a wy zkad?...

— Jezu ty mój najśłodszy, a toż panicz nie poznał Maciejki!...

No, i od tego czasu zostali razem... Znowu ona była jego karmicielką, jak ongi; tylko, że teraz miała jego i psa do wykarmienia. W niego „sierotę”, który się błakał i tulał po świecie, wstąpił nowy duch od chwili, gdy odnalazł dawną swoją mamkę.

Zdawało mu się, że drugi raz na ten świat przyszedł; nawet *Bijoux* szelekał o kilka tonów wyżej!

Trudno powtórzyć wszystkiego, co biedne Słonisko opowiadać musiało zapłakaną Maciejkowej o swej odyssji, kiedy się znalazł wreszcie w komórze na sienniku, pożyczonym od stróża; trzeba być bardzo ciekawym, albo co najmniej własną piersią wykarmić takiego „kloca”, aby tego słuchać z zajęciem...

I znowu miały lata za latami...

Pewnego piątku p. Salomon Silberstein, kolektor loteryjny przy rogu ulicy Sykstuskiej, aż się za brode chwycił, gdy otworzył depeszę z numerami ostatniego ciągnięcia. Sam swoim własnym oczom, które tyle już *ambów*, *ternów*, a nawet dwa *quaterna* widziały, nie dowierzał. A toż na początku, jeden po drugim stały numery: 3, 9, 27. Fortuna dała się przemódz fatalizmowi Słonia...

P. Silberstein uśmiechał się do swoich myśli, mruczał, obliczał coś po cichu, czapkę z ucha na ucho naprawiał i na zegar spoglądał.

Dzień był lipcowy, upalny. Pod wieczór zanosilo się na burzę, z zachodu szły chmury, jak tabun dzikich widm po niebie. Nagle w drzwiach kantoru zrobiło się ciemno, jakby je okienica zasłoniła i po chwili olbrzymia masa ciała jakiegoś, potykając się o próg, wpadła do wnętrza...

Był to Słoń... Oczy mu na wierzch wyszły, twarz drgała kurezowo, olbrzymia pierś dyszała wzruszeniem fizycznym i moralnym; przepadł do lady, pochylił się nad nią i oparł grubemi rękoma. Nie mógł się widocznie zdobyć na więcej głosu, tylko wpatrując się w kolektora, powtarzał po kilkakroć podobne do ryku:

dy chrześcijanin Domejko obronił się od towjanizacji nie retortami chemicznymi, które rozporządzał nauczył go wielki Jędrzej Śniadecki w uniwersytecie, lecz znakiem krzyża świętego, którego kładł na czoło i sercu nauczyła go matka.

Po katastrofie filareckiej, znanej powszechnie z książki Lelewela, z drukowanego obszernego stu Domejki, oraz ze wspomnień Odyńca, zamieszczanych w *Kronice rodzinnej*, a obecnie wychodzących w osobnej książce u Gebethnera i Wolfa, Ignacy Domejko skazywał się na rekolekcje świeckie folwarku ustapionym mu przez stryja nieopodal dy. Następnie widzimy go, na początku r. 1832-ego, odsiadującego kwarantannę pruską pod Królewcem, potem wśród swoich w Dreźnie, nareszcie uczące się na nowo w Paryżu, kiedy wbrew praktycznej przepisom pedagogji, miało się uszy „pełne stuki”. Zatykał uszy bawelną, sercu rozbudzonemu do tych uczuć pod Lidą nakazywał milczenie, prażył tyglach minerały, łączył w retortach kwasy z zadaniami — no i wyszedł na geologa, mineraloga i chemika, którego nazwisko obilo się aż o skaliste zadanie pobrzeża Ameryki południowej...

Przybyły do Paryża agent rzeczywospolitej chińskiej, tej samej, która na mapie wygląda jak długi rubryka rejestru do zapisywania długów kuli ziemskiej, namówił Domejkę do udania się za ocean Skojny dla badania tam skarbow ziemi i roznieca światła w umysłach.

Wybrał się tam Domejko w końcu stycznia roku 1838-go na lat kilka, ale pozostał lat czterdzieści sześć wśród obcych...

Czego tam nie robił przez te prawie pół wieku pracy! Rozbijał skały, schodził do podziemi dla zdania sporów o własność kopalni, badał w laboratorium chemicznym własności wszystkich skarbow przyrodzonych kraju, wykładał z katedry, urząd system wychowania, był rektorem uniwersytetu, sał podręczniki szkolne, uczył chilijszyków być ludźmi względem tubylczych araukanów. Uczył chrześcijański, jeszcze przed sformulowaniem zwycięskiej walki o byt, oświecał ludzi, że są o tyle wyżej nad zwierzęta, o ile w poczuciu moralnem chcą rościć, niż ogary pod batem myśliwca.

Wiązały go z rzeczpospolitą chilijską wszelkie możliwe ogniwa. Znalazł na dnie stosunków społecznych sprawiedliwość, od której go oduczano w Europie. Znalazł serce kochające i wierne, które podobne okazało się mniej wytrzymałe na próby czasu i losów. Znalazł część i wdzięczność ogólną, czynając od prezydentów rzeczywospolitej a kończąc na biedakach sławiących mądrość polską „don Igacia”. Nie znalazł tylko „krzyżki rodzinnego nie-

— No?... no?...

Było w tem wszystko i pytanie i tryumf szczęśliwego wybrańca fortuny, i niepewność własnego szczęścia i gorączka zrealizowania go na gotówkę.

Sapał głęboko, jak hippopotam, po twarzy spływał mu pot strugą...

U drzwi piskliwym głosem poszczekiwał *Bijoux*, nie mogąc się wdrapać na wysoki próg kantoru Słonia.

P. Salomon Silberstein był człowiekiem doświadczonego i otrząskanym z takimi objawami szczęścia, ludzkiego i radości; przecież u niego tylu ludzi wygrywało znaczniejsze nawet sumy, niż jakieś mizerne *terno*.

— Nu, powinszować panu Słoniowi — rzekł z uśmiechem i podsunął dębową kanapkę swojemu gościowi, który w jego oczach przestał być obszarpancem i włóczęgą, od chwili, gdy stał się szczęśliwym właścicielem wygranej...

Ale p. Salomon Silberstein był zasprytnym kolektorem, żeby nie skorzystać z cudzego szczęścia.

Trudno opowiedzieć, jakim sposobem i jakimi argumentami zdołał po dwóch godzinach narady w alkierzyku przy kantorze przekonać w końcu Słonia, że nie straci tak wiele, jeśli mu odprzeda za gotówkę zaraz wypłacalną, kwitek loteryjny i weźmie całą setkę i ośm guldenów pojedynczych, zamiast sumy, jaka mu z *terna* przypadła po załatwieniu wszystkich formalności, straceniu prowizji, stempla, podatku i t. p. opłat obowiązkowych.

Ta cała okragła setka w jednym pięknym, nowiutkim banknocie, którym kolektor drażnił oczy Słonia, przyczyniła się najwięcej do przybicia targu. Biedaczysko całej setki, nawet w najszcześniejszych swych czasach, nie miał w ręku i w kieszeni; a teraz stawał się jej prawowitym, rzeczywistym właścicielem. Jakżeż nie miał ustąpić!...

Trudno mu było uwierzyć w swój skarb, nawet wtedy, gdy p. Salomon Silberstein złożony banknot wcisnął mu w rękę, w zamian za odebrany kwitek loteryjny i odprowadzając go do drzwi od tyłu, prowadzących na dziedziniec, powtarzał kilkakrotnie:

— Nu, *gutnacht*, panie Słoń! *gutnacht*...

(Dokończenie nastąpi.)

nie znalazł znanych od dziecka twarzy—i wiecznie tęsknił do wylotu „jak czajka za morze.”

Długa litanja listów do rodziny, a zwłaszcza do starego towarzysza, filareta A. E. Odyńca, już od lat przeszło dziesięciu zapowiadała przybycie Ignacego Domejki do Warszawy, aby następnie ukryć się od świata w rodzinnym „mateczniku”, w Niedźwiadce.

Przed rokiem czy niespełna dwoma laty, wysłał tam Domejko z Santiago swoją córkę, aby się uczyła już nie myśleć, ale dobrze mówić po polsku, nieżyjąca bowiem jej matka mówiła tylko po hiszpańsku. Dziś i sam on ciągnie do gniazda, które jak w znanym poemacie: „jego kłatwą wyzwanie z głębokości ziemi, duchy go mu opromienia i zostanie z niemi”. A duchy te mówić będą nie o czem innem, tylko o „odzie do młodości”, wyrosłej na nowogródzkiej glebie.

Rzecz istotnie już ze względów kontrastu godna widzenia. Od lat dwudziestu, ośmnasto lub dwiętnastoletni smarkacze uczyli nas „trzeźwości”, wyrzeczenia się „marzeń”, pracy „organicznej” i innych pięknych rzeczy, o których owi karnodzieje tyle wiedzieli co tabaka w rogu. Już nawet nie jąja przysłowiowe, ale załazki jaj, dawały napomnienie kurze, żeby się nie ważyła gdać na szerszą skalę, niż mogą żółte dzióbki piskliwych jej synów i córek, ma się rozumieć emancypowanych. Tu zaś przeciwnie, przybywa do nas młodość... przypruszoną siwizną.

Józef Bohdan Zaleski, w wierszu do Ignacego Domejki, wyrzekł niegdyś proroczo: „Zaiste, nigdy my nie będziemy starzy!” Prawdziwy czarodziej ukraiński przepowiedział co do joty, jak będzie po wielu latach.

Zobaczmy w Warszawie ośmdziesięcio-trzechletniego młodzieńca...

W. K.

ECHA LIGAWKI

I.

Łatwowierny

Śmieją się złote łany,
Aż się kłós pokłada,—
Śmieje się zdroj światłany,
Aż ze skały spada,—
Śmieje się las zielony,
Aże drzewa chyli,—
Śmieje się na wsze strony
Rój kwiatów, motyli...

Zanoszą się od śmiechu
Ptaszat całe zgraje,
Wiatr plotkę szepece echu
I dalej podaje,
Śmieje się słońce w niebie,
Śmieje ziemia cała:
„Pocoś wierzył zalotnej,
Że cię pokochołał...”

II.

Kto winien?

Oj, kazał mi liecho
Słuchać piosnkę tę cichą,
Co w miesięczną noc płynę—
Serca ludzioru czaruje,
Spokój sercom zepsuje
I roztekni i zginie...
Bodajś piosnko przepadła,
Coś mi spokój ukradła,
Niech cię wiecher potarga!
Ciagle dźwięczysz w pamięci.
W oku iza się wciąż kręci,
A na ustach wciąż skarga.
Nie wiem po czem i za czem,
A wybuchabym płaczem,
Jak sierota na grobie...
Moi w zdrowiu są przecie,
Złote lato na świecie,
A jam w ciągłej żałobie.
Oj, kazał mi liecho
Słuchać piosnkę tę cichą,
Co w miesięczną noc płynię.

...
Nie piosenki to wina,
Inna smutku przyczyna:
Chłopak śpiewał dziewczynie.

III.

Jedna z niewielu.

Pójdę ja drogą, hen, daleko,
Pójdę ja w boży świat,
Za siódmą górą i za rzeką,
Pójdę ja drogą, hen, daleko—
Zerwać zabudki kwiat...

I dam go chłopcu nieszczęsnemu.

Niech mnie zapomni raz—

Ani on dla mnie, ni ja jemu,

Żal dać się męczyć nieszczęsnemu—

Miłość nie złączy nas.

n.

WIADOMOSCI BIEŻĄCE

— *Rus. Kur.* donosi, iż w kilku miejscowościach nad morzem Czarnym zaprowadzono próbną plantację drzewa herbacianego. Plantacje zostały urządzone przez kupców rosyjskich, którzy nie mogą zwalczyć współzawodnictwa Anglii, dzierżącej dotąd monopol handlu herbatą. Anglia sprowadza do Rosji herbatę chińską szybciej, aniżeli kupcy rosyjscy.

— Departament poczt i telegrafów zawiadomił, iż w miasteczku Mejszagola, w powiecie wileńskim, zarządzono przyjmowanie i wydawanie wszelkiego rodzaju korespondencji pocztowej.

— Inspektor rządowy kolei żelaznych w Królestwie Polskiem rz. r. st. Rydzewski wyjechał do Iwanogrodu (Dęblina), celem towarzyszenia p. ministrowi komunikacji podczas przeglądu kolei dąbrowskiej.

— *Gaz. kiel.* dowiaduje się, iż jeden z radców Towarzystwa kredytowego ziemskiego złożył w imieniu instytucji tej ministerjum finansów notę, wyjaśniającą bezzasadność obliczeń podatku gruntowego na zasadzie szczegółowych taks dóbr stowarzyszonych; wyjaśnienie powyższe zostało spowodowane okolicznością, iż niektóre izby skarbowe, np. kielecka, pociągają właścicieli ziemskich do opłaty podwyższonego podatku gruntowego na zasadzie różnicy między deklaracjami pierwotnymi a taksą dóbr, przez władze Towarzystwa sporządzoną.

— P. oberpolicmajster zawiadamia, iż wrazie wyznaczonego po godzinie 10-ej pożaru, dla powiększenia siły prądu wody należy zawiadomić starszego inżyniera miasta Grotowskiego, który mieszka w gmachu wodociagowym.

— W ubiegłym tygodniu władza policyjno-lekarska skonfiskowała 154 funtów mięsa zepsutego, 67 funtów cielęciny wydętej, 51 garncy mleka fałszowanego, około 101 garncy owoców niedojrzałych lub zgniłych, 34 butelek piwa zepsutego itp.

— W przyszły poniedziałek odbędzie się ponowna licytacja placu miejskiego przy ulicy Nowosensatorskiej.

— Począwszy od dnia jutrzejszego aż do dnia 13-go b. m. odbywać się będzie rewizja rachunków i kasy Banku polskiego, wskutek czego zawieszonym będzie przyjmowanie i wydawanie depozytów oraz sum pieniężnych.

— Sprawy karne w zjeździe sędziów pokoju m. Warszawy roztrząsane będą w dniach 20-ym i 29-ym b. m. oraz w dniu 12-ym września.

— Sędzia pokoju m. Warszawy Dobrowolskij uwolniony został, jak ogłasza ostatni *Praw. wiest.*, od sprawowania dotychczasowych obowiązków.

— Z teatru i muzyki.

* Wiceprezes dyrekcji teatrów p. Bogumił Foland wyjechał za kilkodniowym urlopem.

* Obowiązki prezesa dyrekcji teatrów pełni obecnie zastępczo pułkownik Palciyn.

* Królikowski, ukończywszy kurację w Karlsbadzie, powrócił do Warszawy.

* Pierwsze przedstawienie próbującej się obecnie komedji p. Skarbka-Borowskiego „Inżynierowie jadą” naznaczone zostało na nadchodzącą środę.

* Reżyserja podjęła zamiar wznowienia słynnego melodramatu Barrera i Thiboust'a „Kobiety z kamienia”.

— Korektor sędzią.

Parę dni temu donosiliśmy o przybyciu do Warszawy znanego artysty Rozena na „czas” lata.

Drukarnia skazała artystę na przymusowy pobyt w naszym mieście przez „dwa” lata, a korektor mocą swej rozjemczej powagi pomiędzy spornymi stronami rękopismem i zecerem wziął stronę tego ostatniego...

Artysta jednak zakłada opozycję przeciw temu korektorskiemu wyrokowi i po przepędzeniu lata w naszych murach powróci do Monachjum, gdzie czasowo urządził sobie stałą artystyczną siedzibę.

— Wyścigi w Moskwie.

Konie hodowców polskich schodzą już z toru wyścigowego na polu chodyńskim, dążąc po laury do Carskiego Siola.

W gonitwach niedzielnych brały udział tylko 3 konie nasze: „Wiktorja” i „Chaman” Dorożyńskiego oraz „Sevilla” Kronenberga.

W drugim biegu „Wiktorja” wygrała drugą nagrodę rs. 200.

— Instytut gimnastyczny.

Warszawie przybył od d. 1-go b. m. nowy instytut gimnastyczny.

Przy zakładzie istnieje także szkoła fechtunkowa.

— Z Pragi.

Dzielnica praska, posiadająca trzy dworce kolejowe, pozbawiona była dotychczas hotelu i restauracji, odpowiadających choćby średnim wymaganiom.

Brak ten wkrótce już zostanie usunięty, gdyż, jak słyszeliśmy, kilku przedsiębiorców zamierza zbudować w środku przedmieścia hotel z wszelkimi wygodami, w którym pomieści się również i restauracja.

— Zapomniana.

Aleja Jerozolimska na przestrzeni od Nowego-Swiatu do Solca widocznie zapomniana została przez municypalność.

Nie ma ona bruku lecz jest makadamizowana, to też w czasie suszy daje przedsmak Sahary, a w razie niepogody przypomina chyba sławne i już podobno dziś nieistniejące błota pińskie.

A jednak aleja Jerozolimską zmuszeni są przechodzić liczni robotnicy, dążący do rozmaitych fabryk, rozmieszczonych w tej stronie naszego grodu.

Należałoby też mieć litość i nad kołmi, które po stromej a niebrukowanej ulicy ciągnąć muszą ciężko obciążone wozy.

— Zapotrzebowanie.

W tych dniach jeden z hamburskich domów handlowych upoważnił swojego agenta w Warszawie do zawarcia z tutejszymi hodowcami drobiu kontraktu na dostawę w oznaczonym terminie piętnastu milionów sztuk jaj...

Zapotrzebowanie to najlepiej świadczy, jak w naszych warunkach komunikacyjnych korzystną może być racjonalnie prowadzona hodowla ptactwa domowego.

— Obfitość owoców.

Bieżącego lata nader obficie obrodziły się porzeczki i agrest.

Gałazki krzaków, obsypane tym owocem, ledwie podoląć mogą ciężarowi.

To też cena porzeczki i agrestu spadła do minimum i za funt płaci się zaledwie po 10 groszy.

Również i maliny obiecują świetny zbiór, lecz brak deszczu ujemnie oddziaływa na ich wzrost.

— Z żeglugi.

Bezczynne zwykle od połowy lata barki gdańskie, używane do przewozu drzewa, poszukiwane są obecnie na całej Wiśle.

Wynajmują je kupcy drzewem, zabierając z brzegów pochwytywane w czasie powodzi sztuki drzewa.

Dla handlujących drzewem nabywanie za bezcen tego lekkiego nabytku od nadbrzeżnych mieszkańców jest bardzo korzystną spekulacją.

Do Żerania pod Warszawą udało się kilka barek, celem zabrania traw znajdujących się na tamtejszych polach.

— Ze zwierzynca.

Liczbę okazów znajdujących się w ogrodzie zoologicznym dopełniło grono drapieżnego ptactwa, jak jastrzębi, kobuzów i t. p.

Jeszcze przed nadejściem zimy spodziewany jest „król pustyni” w towarzystwie tygrysa i lamparta.

Jak widzimy, przysłowiowy Kraków buduje się wprawdzie nie odrazu, lecz dość pośpiesznie.

— Magja upada.

Do Warszawy zawitał przed kilkoma dniami pewien niemiecki „profesor czarnej magji” z zamiarem produkowania swojej sztuki wobec licznie zebranej „szanownej publiczności”...

Niestety! ludzkość staje się obecnie do tego stopnia obojętną na wszelkie czary, iż pp. przedsiębiorcy obawiając się *fiasco*, nie udzielili salonów swoich dla przedstawień, skutkiem czego *maestro*, schowawszy do kieszeni czarodziejską laskę, znikł kędyś w okolicach kolei petersburskiej...

— Kobiety w razurze.

Na Nalewkach pewna wdowa po felcerze, po śmierci męża zaczęła sama prowadzić zakład, wzywając tylko pomocnika, który pełni obowiązki felcerskie.

Wszystkie jednak roboty fryzjerskie jak golenie i strzyżenie spełnia przedsiębiorca kobieta przy pomocy dwóch córek.

Starsza z dziewcząt zajmuje się nawet wyrzucaniem zębów i w dzielnicy nalewkińskiej używa pewnej sławy jako wprawna dentystka...

— Wesele dziadowskie.

Zwiedzający cmentarz powązkowski mogą zauważyć mniejszy niż zwykle kontyngens żebrałów.

Powodem tego jest ta okoliczność, iż większa część dziadów i bab powązkowskich hula w pobliskich szynkach i bawarach z okazji wesela.

Córka starego Łukasza, który jest uważany za „seniora” dziadów powązkowskich, wyszła za mąż za jednego z karawaniarzy.

Chodzą wieści, iż stary Łukasz dał za córkę znaczy posażek, a nadto sprawnie suto gody weselne, na które sprost swoich towarzyszy i towarzyszek.

Weselisko trwa już od czwartku, przenosząc się z jednego szyneczku do drugiego.

Widocznie dziadom powązkowskim dobrze się dzieje...

= Słuszną pretensja.

Wczoraj wieczorem, w jednej z restauracji na Nowym Świecie, trzech panowie, szukając swoich letnich okryć i parasoli, znaleźli jakieś trzy wytarte palto-ciny, parasoli zaś całkiem nie było.

Zainterpelowany posługacz objaśnił, iż przed chwilą wychodzili również trzej panowie, którzy kładli na siebie okrycia i zabrali parasole.

Pomyłki trudno było przypuścić, więc owi „panowie” byli to poprostu złodzieje i zamiany dokonali rozmyślnie.

Kiedy poszkodowani zwrócili się do właściciela zakładu, ten dość opryskliwie oświadczył, iż „każdy powinien sam swoich rzeczy pilnować”.

Poszkodowani nie poprzestają jednak na tem i występują przeciw restauratorowi z akcją sądową, powołując się na rozporządzenie policyjne, według którego każdy właściciel zakładu winien czuwać nad bezpieczeństwem garderoby swoich gości.

= Kradzieże.

W dniu wczorajszym ze sklepu Ch. B. przy ulicy Gęsiej pod nrem 11, niewiadomy złodziej skradł z szuflady 150 rs. gotówką, złote koleżki i srebrny kieliszek, wartujące 56 rs. Na Nowym Świecie pod nrem 72 w mieszkaniu S. R. skradziono 143 rs.

O spełnienie tej kradzieży podejrzanym jest pewien jego-mość, którego p. R. przyjął na nocleg.

Dziś nad ranem na Grzybowskiej policja zatrzymała Judkę Dulmana i Lejbe Skała, zaopatrzonych w narzędzia złodziejskie.

Odstawiono ich do aresztu policyjnego.

= Klótnia tatarów.

W dniu dzisiejszym, w domu pod nrem 9-ym, przy ulicy Browarnej, pokłóciło się z sobą kilku tatarów.

W klótni jeden z nich Chabibulla Agiszew, wyjąwszy nóż z kieszeni, zranił w rękę Walifa Usmanowa.

Gwałtownego Chabibullę pociągnięto do odpowiedzialności sądowej.

= Zaciekleść.

W posesji nr 286 na Pradze, Franciszka Z. z Michałką P. pokłóciły się, a następnie pobili.

Pierwsza z nich okazała taką zaciekleść, iż przeciwnicze odgryzła palec u lewej ręki.

Biedna P. z bólu straciła przytomność.

= Atak epilepsji.

Wczoraj w godzinach południowych na rogu ulicy Granieznej jakaś kobieta, biednie ubrana, upadła na ulicę w ataku epileptycznym.

Biedna kobieta, rzucając się, tłukła głową o kamienie, a z grona przyglądających się nikt nie podał żadnej pomocy, gdyż nikt nie wiedział, czem właściwie można było sprawić jej ulgę.

Pożądaniem byłoby, aby pisma lekarskie podały jakąś instrukcję co do niesienia doraźnej pomocy biednym epilepsją dotkniętym.

= Podrzucenia.

W dniu wczorajszym stróż domu nr 1 przy ulicy Zgoda, znalazł w sieny domu podrzucone niemowlę płci żeńskiej.

Podrzutka odesłano do szpitala Dzieciątka Jezus.

= Nagła śmierć.

Dziś rano w podwórzu domu nr 2 na Daniłowiczowskiej upadł przechodzący rękawicznik.

Pospieszono mu z pomocą, lecz okazało się, że D. już nie żyje.

Celem zbadania przyczyny nagłej śmierci zarządzone zostało śledztwo sądowe.

= Śmiertelne przejechanie.

Na rogu Murawskiej i Pokornej wagon tramwajowy przejechał Łukasza R., siedmiesięcioletniego starca.

Nieszczęśliwy uległ ciężkim obrażeniom, które zwłaszcza w podeszłym wieku grożą niebezpieczeństwem życia.

Nieprzytomnego odesłano do szpitala starozakonnych.

= Pożar.

W dniu wczorajszym, około godziny 7-iej, w posesji oznaczonej nrem 83, leżącej pomiędzy Solecem a Czerniakowską wynikił pożar.

Na miejsce podążył z pomocą oddział nowoświecki straży ogniowej, który zajął się ugaszczeniem pożaru.

Drewniana stajnia i także komórki spłonęły do szczytu.

Budynki nie były ubezpieczone.

= Wypadki. Na Krochmalnej wypadła z drożki czteroletnia dziewczynka Karolina M. i uległa złamaniu ręki i ciężkiemu zranieniu głowy. — Na Brukowej Józef C. spadł z konia i złamał nogę. — W domu nr 12 na Żelaznej oberwał się gżems, którego odłam zranił w głowę przechodzącą Helenę J.

= Zmiana właścicieli.

Echo łom. donosi, iż dwa większe majątki w sejneńskim położone, Wojsieje i Wasilewice, przeszły obecnie w ręce ziemian miejscowych.

Wojsieje nabył za 104,000 rs. p. Gawroński, Wasilewice zaś za 41,000 hr. Wołowiczowa.

Jest to wypadek bardzo pocieszający, gdyż w sejneńskim wiele już dóbr przeszło w ręce spekulantów...

= Uchwała.

Gmina Mysłów, w powiecie łukowskim, uchwaliła

surowy zakaz palenia tytoniu i papierosów przez wyrostków.

Przekraczających zakaz postanowiono karać plagami i aresztem.

Dorosłym wzbroniono pod karą pieniężną palić na ulicy i pomiędzy budynkami.

= Ciężkie czasy.

Wywołane ogólną stagnacją w przemyśle i handlu ciężkie czasy odczuł też i teatr niemiecki w Łodzi.

Trupa dramatyczna p. Kliescha, której kontrakt upływa z końcem sierpnia, postanowiła opuścić Łódź jeszcze przed tym terminem...

= Na powódzian.

Z Łukowa piszą do nas co następuje:

„W dniu 27-ym i 28-ym lipca grono amatorów dało na rzecz powódzian przedstawienie amatorskie, złożone z „Łobzowian”, „Dwóch mężów” i „Numeru o dwóch łózkach”, oraz żywego obrazu przedstawiającego scenę z powodzi.

Po przedstawieniu odbyła się w iluminowanym ogródku p. Chotkowskiego zabawa kostjumowa.

Powodzenie widowiska i zabawy było świetne, a czysty dochód z obu przedstawień oraz z platnej próby jenerałnej wyniesie podobno kilkaset rs.

Za urządzenie zabawy na cel tak szlachetny należy się podziękowanie organizatorom, którym z czynną pomocą przyszedł proboszcz miejscowy ks. Halbersztadt i p. Szatkowski z Warszawy.”

= Urodzaje.

Korespondent z lubelskiego donosi co następuje:

„Dzięki sprzyjającej ciagle pogodzie, zbiór zboża w gubernji lubelskiej jest już prawie na ukończeniu.

Spodziewać się też należy, że i plony jarzyn udadzą się pomyślnie, gdyż barometr zapowiada na czas dalszy powietrze stałe.

Prócz pięciu dni w miesiącu lipcu, w których padał deszcz i skutkiem tego mieliśmy powietrze chłodne, w ogóle panowały upały.

Na zboża jare, zasiane w r. b. dzięki pięknej wiosnie bardzo wcześnie, wpłynęły one dodatnio.

Bardzo pomyślnym można także nazwać w r. b. zbiór roślin warzywnych i jarzyn ogrodowych, również dopisały owoce rosnące na krzakach; za to inne owoce, jak gruszki i jabłka, nie obrodziły wcale, śliwki tylko zapowiadają zbiór pomyślny.

Straty to wielkie dla włóścian gubernji lubelskiej, gdyż korzyści, które ciągną przez sprzedaż owoców lub wydzierżawianie ogrodów, przedstawiają bardzo znaczną sumę.

Można nawet dodać, iż dla niejednej rodziny w powiecie nowo-aleksandryjskim (puławskim) sprzedaż owoców stanowi jedyne źródło dochodów do całorocznego wyżywienia.

Co do roślin okopowych, te znajdują się powszechnie w dobrym stanie i rokuja plon bogaty.”

= Długowieczność.

Parę tygodni temu w pobliżu Janowa podlaskiego zmarł włóścianin Wojciech Dawydiuk w wieku lat 109.

Starzec w życiu nie znał nigdy choroby, a podczas tegorocznego sprzętu siana pracował na równi z młodymi parobkami.

Przed zniwami wiekowy starzec „nie zdążył” już pracować i zostawał w chacie, bawiąc małych prawnuków.

Śmierć zastała go podczas snu, a nastąpiła skutkiem starości.

= Zbrodnia.

Korespondent nasz z Białegostoku pisze pod dniem 30-ym z. m. co następuje:

„Nocy dzisiejszej wieś Hołówka, w gminie nowojuchnowieckiej położona, stała się widownią przerażającej zbrodni.

Na dom dzierżawcy majątku bogatego, izraelity Dorotyńskiego napadła banda zbrojów zamaskowanych.

Łotrzy zamordowali dzierżawcę, jego żonę i syna Izraela, w studni zaś utopili pachciarza Abrama Perłowicza, poczem bezkarnie spłodrowali dom cały, unosząc ze sobą wszystko, co się dało.

D. słynął w okolicy, jako bogaty kapitalista.

Napastnicy zabrali niewielką ilość gotówki, jeden bilet premijowy nr 03822/24, mnóstwo weksli i kosztowności, leżących u D. w zastawie.

Dotychczas na ślad zbrojów nie trafiono.*

ZE ŚWIATA.

W ucie, wydanej onegdaj na cześć Ignacego Domejki w Krakowie, wzięli udział: ks. biskup Dunajewski, delegat namiestnictwa hr. Badeni, prezydent miasta dr. Weigel, Paweł Popiel, członkowie Akademji, profesorowie uniwersytetu, obywatele miejscy, przedstawiciele sztuki, literatury oraz dziennikarstwa.

W Krakowie czynią się wielkie przygotowania na przyjęcie 1,200 „sokołów” czeskich.

Helena Modrzejewska po krótkim pobycie w Krakowie udała się na dni kilka w poznańskie, zkad wyruszy do Zakopanego.

Dr Schweninger, który wstąpił się w ostatnich czasach wyleczeniem z otyłości ks. Bismarka, ubiega się podobno o katedrę dermatologii (chorób skórnych) na uniwersytecie berlińskim i ma nadzieję, że za protekcją swojego dostojnego pacjenta zdoła tę posadę uzyskać. Wieść o tem poruszyła koła akademickie i w dziennikach berlińskich rozpoczęła się kampanja przeciw „Reichsdoktorowi”, jak humoryści nadsprejscy przezwali dra Schweningera, przez złośliwą analogię do Tyrasa, ulubionego psa ks. kanclerza, nazywanego w witzblattach berlińskich „Reichshundem”. W obszerniejszym artykule fachowego pióra Berl. Börs. Courr. wykazuje, iż dr Schweninger nie położył żadnych zasług naukowych, któreby go upoważniały do zajęcia katedry dermatologii, a chociaż usunął zbyteczną otyłość ks. kanclerza, to jednak tej zasługi nie można uważać za tytuł uprawniający, bo najpierw otyłość, lubo skórę na człowieku znacznie rozszerza, do chorób skórnych zaliczoną być nie może, a powtóre „Reichsdoktor” wyleczył ją nie za pomocą jakiejkolwiek nowej metody, lecz przez to, iż zdołał wyperswadować nieznoszącemu obcej woli pacjentowi, żeby się do jego wskazówek bezwarunkowo zastosował, czyli, żeby przez cztery godziny po obiedzie wstrzymał się od używania trunków, a wzamian za to, żeby rąbał drzewo i nosił je po schodach na piętra albo do piwnic. Kuracja ta, dokonana według zadawnionej, prawie, że „babskiej” lub „owczarskiej” metody, przedjed dowodzi w „Reichsdoktorze” zdolności oratorskich lub kaznodziejskich niż lekarskich. To też autor artykułu utrzymuje, iż ciało akademickie, zapytane czy się zgadza na tę nminację, odpowiedziałoby niezawodnie przecząco, a że minister oświaty wie o tem z góry i nie zechce się narażać na odmowę, więc chyba zamianuje „Reichsdoktora” profesorem z urzędu, nie pytając o zdanie uniwersytetu. „Przypominałoby to, kończy autor artykułu, historję błażna dworskiego Gundlinga, który przed 150-ju laty został zamianowany członkiem zwyczajnym królewsko-pruskiej akademji umiejętności.” Jak widzimy dr Schweninger za sławę, jaką sobie zrobił przez sześciogwiazdkową kurację ks. kanclerza, musi teraz polykać bardzo gorzkie pigułki...

Teatra paryskie zapowiadają na sezon jesienny szereg nowości. Wielka opera ma przedstawić „Egmonta” Salvayre’go i Alberta Wolffa, opera komiczna „Joli Gilles” utwór Poise’go i Monseleta, teatr francuski „Antoinette Rigaud” Rajmunda Deslandes i „Raymonde” Andrzeja Theurieta, a podobno także „Burgrawów” Wiktora Hugo. W teatrze opery włoskiej, oprócz gościnnych występów Patti i Marceliny Sembrich, danym będzie „Ryszard III-ci” Salvayre’go i Blavella, przedstawiany z powodzeniem w Petersburgu. Odeon zapowiada nowości „Izaak Oram” Ludwika Devyl i „Matagan”, sztukę fantastyczną wierszem Emila Moreau. Główną nowością sezonu będzie dramat Wiktora Sardou, którego treść i tytuł dotąd nie są wiadome, słyhać tylko, iż będzie to sztuka kostjumowa, w której Sara Bernhardt pozwoli znów sobie umierać bardzo tragicznie...

Zwierciadła magiczne japońskie. Do najrzadszych produkcji przemysłu, które otrzymujemy z dalekiego Wschodu, należą małe brązowe zwierciadła japońskie, rodzaj ręcznych lusterek, posiadających tę własność, że jeśli odbite przez nie światło padnie na białą ścianę, ukazują się na niej w odbiciu figury wyrze na odwrotnej, nieprzezroczystej stronie zwierciadła. Jedno z takich zwierciadeł posiadał już przed 50-ju laty Humboldt i chciał z niem robić doświadczenia w obserwatorium paryjskiem, na które zaproszeni zostali najznakomitsi współcześni uczeni Arago, Biot, Fresnel, Savard i inni. Doświadczenie się jednak nie powiodło, gdyż niewszystkie zwierciadła japońskie posiadają tę własność. Zależy to od tego czy lustro obdarzone tą własnością uda się zrobić robotnikowi nie wiedzącemu co właściwie nadaje jego wyrobowi ten magiczny przymiot. Niedawno w Warszawie na wystawie kamezackiej prof. Dybowskiemu znajdowało się takie lustro, nie przedsiębrano z niem jednak doświadczeń, niewiadomo zatem czy należało do doskonałych lub niedoskonałych. Paryska Akademia umiejętności zajmowała się kilkakrotnie temi zwierciadłami nie zdołała jednak odkryć tajemniczej ich własności. Teraz dopiero udało się to uczonemu japończykowi Hanichi Murakao, który napisał o tem traktat w języku japońskim, przetłumaczony w wyjątkach w piśmie Annalen der Physik. Murakao doszedł tajemnicy nie w sposób naukowy, lecz praktyczny. Kazał on szlifować lusterka grubsze, które nie posiadały magicznej własności i okazało się, iż doprowadzone do wielkiej cienkości zwierciadła te stawały się magicznymi. Zachęcony tym sukcesem Murakao zaczął wyrabiać takie lusterka nie tylko z japońskiego brązu lecz z mosiądzu, miedzi, ołowiu, cynku, żelaza, stali a nawet ze szkła i okazało się, że wszystkie posiadały o

pisana wyżej własność. Bez wątpienia niezadługo przemysł europejski zacznie nam dostarczać w znacznej ilości i po miernej cenie tych cudownych lusterek...

× **Bandhalasika**, tak się nazywa w świętym języku indjan „choroba pożerająca wnętrzności”, która u nas otrzymała miano „cholery”... W wielkim dziele encyklopedycznym medrea Sukrula, napisanym przed 1,500 laty, podany jest doskonały, mistrzowsko skreślony opis symptomatów tej choroby, po którym położona jest kropka... O sposobach leczenia nie autor nie mówi, doradza tylko prowadzić życie umiarkowane... przed zasłabnięciem. Nie spodziewał się zapewne mądry Sukrula, iż ten podany przez niego środek będzie jedynym prawdziwie skutecznym, jaki przez półtora tysiąca lat następnych zdoła wymyślić sztuka przywracania zdrowia!

Na powodzian

(na natychmiastowe rozdanie żywności).

Oficjaliści dóbr Kutno rs. 28.

Nekrologja.

† S. p. Joanna z Lewickich **Badowska**, wdowa, b. właścicielka ziemiska, opatrzona św. sakramentami, zmarła dnia 1 sierpnia, w wieku lat 64. Pozostali w żalu synowie i córka zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo w kościele św. Jana, w poniedziałek, dnia 4-go b. m., o godzinie 10-ej zrana i na wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła, o godzinie 6-ej po południu. —2466—

† S. p. Joanna z Kalinowskich **Kucharska**, wdowa, opatrzona św. sakramentami, w dniu 1 sierpnia r. b. przeniosła się do wieczności, przeżywszy lat 70. Pozostała córka zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo w dniu 4 sierpnia, w poniedziałek, o godzinie 11-ej zrana, w dolnym kościele św. Krzyża, oraz na wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła zaraz po skończeniu nabożeństwa, na cmentarz powązkowski. —2467—

† Dnia 3 sierpnia, w niedzielę, jako w rocznicę śmierci s. p. Heleny z Eberhardów **Hurster**, odbędzie się żałobne nabożeństwo w kościele ewangelicko-augsburskim, przy ulicy Królewskiej o godzinie 11 i pół zrana, na które pozostali mąż z córeczką zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych. —2463—

Z Cesarstwa.

Petersburg 31-go lipca. — Według otrzymanych tu wiadomości, w ciągu maja i czerwca r. b. wyjechało z Mińska gubernialnego do Ameryki około 80 żydów. Z zebranych na miejscu informacji okazuje się, że przez ostatnie dwa lata z mińskiej gubernji wyemigrowało do Ameryki więcej niż 500 żydów.

Petersburg 31-go lipca. — Korespondent gazety *Now. wr.* telegrafuje z Poltawy, że na odbywającym się jarmarku jest zupełny zastój. Nabywców bardzo mało. Towaru dowieziono mało znaczną ilość. Kredytu nie ma prawie wcale. Za gotowe pieniądze transakcje zawierają się o 30% taniej.

Petersburg 31-go lipca. — *Echo*, więcej niż inne czasopisma rosyjskie zajmujące się teraz sprawami młodych państw półwyspu bułgarskiego, zwraca znowu swoją uwagę na interesa bułgarskie i tak się o nich wyraża: „Nieraz już zdarzało nam się mówić o niesprawiedliwości wyrządzonej narodowi bułgarskiemu przez kongres berliński. Dla czysto politycznych celów i względów rozciąć cały naród na dwie części, dać jednej z nich swobodę, a drugą zostawić w zależności od władztwa tureckiego — toć to niesprawiedliwość. Jakiemikolwiek byłyby gwarancje dane ludności Wschodniej Rumelji, nie zastąpią one przecież nawet owej półswobody, z jakiej korzystają bułgarzy księstwa. Dlatego też jest rzeczą naturalną, że bułgarscy patrioci ani na chwilę nie rozstają się z myślą zjednoczenia i że nieustannie przychodzi obawiać się w księstwie i w Rumelji agitacji dążącej do zjednoczenia. Ale w tej dążności narodu bułgarskiego ku zjednoczeniu można dostrzedz dwa kierunki. Najgorętsze głowy, ci co urządzali meetingi, które narobiły tyle wrzawy w początkach bieżącego roku, w pragnieniach swoich nie sięgają dalej, niż połączenie księstwa z Rumelją. Agitacja ich była ostateczną przyczyną usunięcia Aleko-baszy i naznaczenia na jego miejsce Krestowicza. W samej rzeczy były jenerał-gubernator Wschodniej Rumelji, człowiek niezmiernie ambitny, dobijał się o stanowisko jedynie dlatego, że wdział w nim szczebel do tronu w zjednoczonej Bułgarji. Pod wpływem swoich ambitnych zamysłów patrzył przez szpary nie tylko na szerzenie się unjonistycznych idei, ale nawet i na ową otwartą agitację, jaką stronnicy zjednoczenia wszczęli ubiegłej wiosny. A ponieważ mocarstwa europejskie w żaden sposób nie mogły tak rychło wyzrec się swojego własnego interesu i dać przyzwolenia na połączenie Rumelji z księstwem, więc książę Wogorides musiał to przypłacić utratą stanowiska. O usunięciu go głównie nalegała Rosja, co jest zupełnie naturalnem, bo

przy całej swojej sympatji dla narodu bułgarskiego rząd rosyjski nie może kompromitować swoich międzynarodowych stosunków dla zaspokojenia kilku gorących głów bułgarskich patriotów. Nietrudno też zrozumieć i tego, że poselstwo wyprawione przez bułgarskich unjonistów doznało u wielkich mocarstw więcej niż chłodnego przyjęcia. Wymówka, że bułgarzy niedość jeszcze dojrżeli do zupełnej swobody i samoistności, zawsze stoi gotowa do usług dyplomatów, tem więcej, że możnaby przytoczyć całe dziesiątki przykładów i dowodów tej niedojrzałości. Nie sami jednak europejscy dyplomaci zapatrują się niechętnie na agitację tych stronników zjednoczenia, o których dopiero była mowa. Wśród samych bułgarów istnieje niemała partja, potępiająca surowo zbytętną gorącość i skwapliwość w sprawie tak ważnej, jak sprawa zjednoczenia. Właściwie mówiąc, partja ta stara się nie tyle o zjednoczenie Rumelji z księstwem, ile o odzyskanie niezawisłości dla całego narodu bułgarskiego, t. j. nie tylko ludności księstwa i Wschodniej Rumelji ale także ludności Macedonji, pozbawionej wszelkich praw politycznych. Plany tej partji, jak widzimy, sięgają dalej niż dążności stronników prostego zjednoczenia, ale za to ta partja okazuje więcej politycznego taktu i ostrożności i jest gotową wyczekiwać na chwilę pomyślną dla urzeczywistnienia swojej idei. Ubolewa ona nad upadkiem Aleko-baszy i zastąpieniem go przez Krestowicza, bo w pierwszym z nich widzi lepszego przedstawiciela bułgarskich interesów niż w drugim, którego tureckie i greckie sympatie dla nikogo nie są tajemnicą. Obecnie kwestja zjednoczenia Bułgarji musi niewątpliwie przybrać nowy zwrot. Nowy naczelnik bułgarskiego ministerjum, Karawelow, jest stronnikiem zjednoczenia i to w znaczeniu przywrócenia niezależności wszystkich bułgarów, tj. połączenia pod jednemi rządami księstwa bułgarskiego, Wschodniej Rumelji i Macedonji. Wpływowe położenie, jakie zajmuje Karawelow, pozwala spodziewać się powodzenia takiej idei.”

Petersburg 30-go lipca. — Znany publicysta rosyjski, p. Modestow, zamieścił w *Nowostiach* ustępy z notatek prof. Bluntschli, w których jest mowa o niektórych wydatniejszych osobistościach ze społeczeństwa rosyjskiego. Około r. 1860-go odwiedził znakomitego niemieckiego uczonego p. Aksakow i mówił mu wiele o wielkiej misji plemienia słowiańskiego, o nieodpowiedniości kultury zachodniej dla Rosji i o powrocie do tradycji dawnej przeszłości, jako jedynej drogiej zapewniającej Rosji przyszłość. Wysłuchawszy tego wszystkiego Bluntschli zapisał w swoich pamiętnikach: „Zrobił na mnie wrażenie szczerego ale dzieciniego marzyciela, który, podobnie jak dawniej chciał Rousseau, pragnie powrotu do starożytnego barbarzyństwa, i widzi lekarstwo na wszelkie zło w negowaniu historii, w zburzeniu cywilizacji, w wskrzeszeniu pierwotnej grubej dzikości. Później doczekałem się tego, że zdanie Aksakowa wywołało panslawistyczne bredzenie, które naraziło na niebezpieczeństwo i Rosję i Europę.”

Z OSTATNIEJ POCZTY.

Bruksella 31-go lipca. — Rada gminna miasta Brukselli uchwaliła protest przeciw przedstawionemu przez rząd projektowi o wychowaniu elementarnem.

Paryż 31-go lipca. — Projekt o rewizji konstytucji przyjętym został na dzisiejszym posiedzeniu izby deputowanych 294 głosami przeciw 191. Kongresowi przewodniczyć ma prezes senatu Leroyer.

Paryż 31-go lipca. — Agencja Havasa zapewnia, że hr. Münster przy końcu dzisiejszego posiedzenia konferencji ponownie wniósł kwestję reformy stosunków sanitarnych w Egipcie i domagał się energicznie otwarcia rozpraw nad takową. Wszyscy posłowie popierali go; tylko lord Granville oponował, przypominając, że konferencja zgromadziła się wyłącznie w celu rozważenia kwestyj finansowych. Wskutek tego usunięto przedmiot. Po konferencji wszakże lord Granville oświadczył posłom, że polecił natychmiast przesłać do Egiptu instrukcje, celem obustronienia przepisów sanitarnych.

Londyn 31-go lipca. — Konferencja egipska odroczyła się do soboty, ponieważ Waddington nie miał jeszcze instrukcji. Francja dąży obecnie do odroczenia konferencji, aby umowę angielsko-francuską utrzymać w zawieszeniu. Anglja pragnie natomiast rozwiązania ostatniego. Rząd angielski rozdrażnionym jest przeciw Waddingtonowi, ponieważ tenże przy zawarciu umowy dawał do zrozumienia, iż Francja nie będzie stawiała opozycji projektom finansowym Anglii co do Egiptu. Obecnie zaś pokazało się inaczej. Jeżeli Waddington do soboty nie otrzyma instrukcji, lord Granville zamierza ogłosić odroczenie konferencji, jako bezowocnej. Natenczas upadłaby także umowa angielsko-francuska i Anglja miałaby wolną rękę w Egipcie.

Londyn 31-go lipca. — Biuro Reutersa zapewnia, że obrady konferencji idą od poniedziałku lepszym torem. Wniesiono nowy projekt pośredniczący pomiędzy wnioskami Anglii i Francji. Projekt ten ma na celu stanowcze załatwienie egipskiej kwestji finansowej.

Londyn 31-go lipca. — Dowódcą powstania w Yemenie jest Said Salif, naczelnik plemienia Beni Katan. Szeik Kilib zdobył Sanę.

Londyn 31-go lipca. — W Yemenie wybuchnął silny bunt. Powstańcy oświadczyli się za mahdim, zajęli prowincję Sana i inne miejscowości. Wysłano 10,000 (?) wojska tureckiego, celem stłumienia buntu.

Kopenhaga 31-go lipca. — Królestwo greckie przybyli tutaj.

Belgrad 31-go lipca. — Patriarcha karłowicki, Angielicz, wyjechał dziś z powrotem do Karłowic.

Sofja 31-go lipca. — W miejsce starego Sławejkowa ma zostać ministrem spraw wewnętrznych Suknarow.

TELEGRAMY

KURJERA WARSZAWSKIEGO.

Wiedeń 2-go sierpnia.

Następca tronu arcyksiążę Rudolf wraz z małżonką odwiedzić ma rumuńską parę królewską w letniej rezydencji teje w Sinaja.

Paryż 2-go sierpnia.

Kongres zwołany został na poniedziałek do Wersalu.

Londyn 2-go sierpnia.

Z Fu-czeu telegrafują, iż Chiny odmawiają przyjęcia obowiązku wypłacenia Francji wynagrodzenia.

Londyn 2-go sierpnia.

Posel niemiecki, hr. Münster, podniósł ponownie kwestję reorganizacji wydziału nadzoru sanitarnego w Egipcie i zamierza nawet wystąpić z formalnym wnioskiem w tej sprawie. Przedstawiciele innych państw, z wyjątkiem Anglii, podzielają zapatrywania reprezentanta Niemiec, utrzymując, że byłoby rzeczą słuszną i odpowiadającą nawet interesom Anglii, gdyby odpowiedzialność za katastrofy w przyszłości zdarzyć się mogące nie spadała wyłącznie tylko na jedno państwo.

Konstantynopol 2-go sierpnia.

W nocy okólnikowej, rozesłanej do mocarstw, Porta oświadcza o zamiarze zaprowadzenia dziesięciodniowej kwarantanny dla statków przybywających z Warny, ujść Dunaju, Odessy, Brindisi i Trjestu, a piętnastodniowej dla okrętów przybyłych z francuskich portów morza Śródziemnego.

Petersburg 2-go sierpnia.

Najjaśniejszy Pan przyjmował wczoraj deputację japońską, złożoną z ministra wojny Oyamy, jenerałów japońskich Miury i Nosu, poczem przedstawili się japończycy Najjaśniejszej Pani.

Petersburg 2-go sierpnia.

Dzienniki donoszą, że nowy jenerał-gubernator kraju amurskiego, br. Korff, zamieszka w Chabarówce.

Petersburg 2-go sierpnia.

Z Nerezyńska donoszą, iż o dwieście wiorst od Chabarówki na Amurze, w nocy dnia 19 lipca (r. s.) nastąpiło spotkanie towarowego parostatku „Molli”, należącego do kupca Ditmana z parostatkami pocztowymi „Czita”. Ten ostatni zatonał wraz z pocztą i bagażami pasażerów i kapitana. Utonąła żona duchownego prawosławnego Pospielowa. Parostatek „Molli” poniósł uszkodzenia.

Cholera.

Ostatnia poczta

Paryż 31-go lipca. — W Tulonie zmarło od wczorajszego wieczora do dziś przed południem na cholerę osób trzy, w Marsylii sześć.

Londyn 31-go lipca. — W szpitalu ambulansowym zmarł dzisiaj człowiek przy oznakach cholery.

Ostatnie telegramy

Paryż 2-go sierpnia.

W Tulonie zmarło na cholerę 4, w Marsylii 20, w Arles 2, w Aix 5 osób. W Tulonie sklepy na nowo pootwierano. Stosunki znowu ożywiać się poczynają.

GIEŁDA.

dnia 2-go sierpnia 1884-go roku.

Za weksle długoterminowe na Berlin żądano 49.15, za krótkoterminowe 49.05—jak wczoraj. Płacono według tego jak się okoliczności specjalne składały, za długoterminowe 49.05, 49.07 1/2, a nawet 49.10; za krótkoterminowe 49.02 1/2, 49.05, 49.07 1/2.

Na pomniejsze miasta niemieckie długoterminowe 48.95, 49.02 1/2, płacono. Krótkoterminowymi nie obracano.

Na Londyn 9.97 1/2 o 1/2 kop. drożej żądano, 9.95 1/2 a nawet 9.96 płacono.

Na Paryż 39.70 w niewielkich ilościach płacono przy żądaniu 39.80 o 2 1/2 kop. niższym niż wczoraj.

Na Wiedeń 82.30 o 5 kop. wyżej żądano, 82.10, 82.15 płacono.

Sama ta nierówność żądań i kursów płaconych, wykazuje jak dalece kursa są w ogóle nieunormowane i jak dalece nie jednolitą jest działalność.

Papiery są ciągle zauważane.

Listy likwidacyjne 87.35, 87.20 w żądaniu. Pożyczka wschodnia 93.50 w żądaniu — wszystkie bez nabywców, nieco wyżej niż wczoraj.

Listy wileńskie i pożyczka premjowa wcale nie notowane.

Listy zastawne ziemskie 97.20, 97.10, 97 w serji I-ej. Dokonano transakcyj lit. A i B po 96.90, młemi po 96.75. Serji III-ej 96.40, 96.30, 96.20, B i młe po 96 kupowano. Serji IV-ej i II-ej bez ruchu.

Listy miejskie 93.70, 93.40, 92 i 91.90. Serji III-ej po 91.75, IV-ej po 91.65 oddawano.

Akcie bez ruchu.

Godzina 12 1/2. Usposobienie mocne. Ruch żaden. J. W.

TEATR.

LETNI (w ogrodzie Saskim). Dziś: „Miłość i sztuka” i „Divertissement” (tańce z opery „Faust”. Jutro: „Jawnuta” i „Divertissement” hiszpański. — NOWY (przy ulicy Królewskiej). Dziś: „Wesoła wojna”. Jutro: „Zapiętna żona” i „Po drodze”.

— Dentysta **Wład. Zieliński** powróci z zagranicy d. 10 sierpnia, Senatorska 2. (2461)

6298) Dr **Gradzki** leczy choroby sekretne oraz niemoc wskutek takowych. Aleksandra 15.

KANTOR WEKSLU Goldstein i Tachauer, Krakowskie-Przedmieście 67.

asekuruje ross. premjowe pożyczki od amortyzacji po 40 kop.

Tabele krajowe i zagraniczne wszelkich losów i pożyczek do przejrzenia dla Sz. publ. bezpłatnie. (4)

— Zapis kandydatów do **szkoły technicznej** drogi żelaznej warszawsko-terespolskiej (do klasy przygotowawczej i I-ej technicznej), będzie się odbywał od d. 16 do 20 sierpnia r. b. (2462)

Zawiadujący II-m gimnazjum żeńskim

(ulica Wileza nr 17h), podaje niniejszem do wiadomości, iż prosi o zapis nowo-wstępujących uczennic przyjmowane będą od dnia **23 lipca do 7 sierpnia**, egzamina zaś rozpoczną się w dniu **10 sierpnia**. Nadmieniam się przytem, iż uczennice, które w zeszłym roku szkolnym do tegoż gimnazjum uczęszczały, winny się stawić na dzień 14 sierpnia. (2464)

— Z rozporządzenia JW. prezesa sądu handlowego warszawskiego

Leon Czamański,

komisarz sądu handlowego warszawskiego V uczastka, przeniósł kancelaryj z Kutna do Warszawy na ulicę Jerozolimską pod nr 26 i przyjmuje interesantów od godz. 4 do 6 po południu. (2460)

Od lecznicy Marszałkowska 28.

Dr **Sieragowski** po powrocie rozpoczął przyjmować w lecznicy od 1—2 codziennie. (2458)

Kantor

Warszawskiego Przedsiębiorstwa Asfaltowego i Fabryki Tektur

z dniem 15 b. m. przeniesionym został do domu nr 8 przy ul. Erywańskiej (plac Zielony).

Szkoła filologiczna IV-klasowa

Fr. Miszulewicz w Suwałkach, ma zaszczyt zawiadomić osoby interesowane, że wpis uczniów na rok 1884/5 i egzamina wstępne, rozpoczną się 4 (16) sierpnia. (890)

— Zapytywany wielokrotnie, czy **Towarzystwo ubezpieczeń „Rossja”**, wypłaca ubezpieczone kapitały, jeżeli zgon ubezpieczonego nastąpił **nagle**, nie poprzedzony zwykłą jaką chorobą, mam zaszczyt objaśnić, że ubezpieczony może, nie zawiadamiając o tem Towarzystwa i nie placąc dodatkowej składki, przedsięwziąć **podróż lądową** po całej Europie i Rosji Azjatyckiej, oraz **moriskie** z jednego portu europejskiego do drugiego, Towarzystwo „Rossja” wypłaca całkowitą sumę ubezpieczoną, jeżeli śmierć ubezpieczonego nastąpi podczas tych podróży wskutek **wypadku wykolejenia pociągu** lub **zatonienia statku**. Również wypłaca Towarzystwo „Rossja” pełną sumę, jeżeli zgon nastąpi wskutek **chorób epidemicznych** jak **dżuma, cholera, tyfus, ospa** itp., w ogóle jeżeli **nagły zgon** nastąpi w skutek jakiegokolwiek **nieszczęśliwego wypadku**.

Zobowiązanie Towarzystwa rozpoczyna się w południe dnia opłacenia pierwszej raty składki i otrzymania polisy.

Formalności przystąpienia do ubezpieczenia nie wymagają długiego czasu, skutecznie takowe można w biurze podpisanego lub w mieszkaniu ubezpieczającego się.

Broszurek i objaśnień osobiście lub listownie udzielam bezpłatnie.

Prócz ubezpieczeń na wypadek śmierci, przyjmuję na najdogodniejszych warunkach ubezpieczenia na dożycia (**POSAGI** dla dzieci i **KAPITAŁY** dla osób dorosłych, płatne w wieku późniejszym).

Michał Rotwand,

Nadinspektor Tow. abezp. „Rossja”. **Biuro przy ul. hr. Kotzebue nr 10**, otwarte codziennie od 9 rano do 7 wieczorem, w niedziele i święta do 1 po południu. (889)

Kurs giełdy warszawskiej:

Dnia 2-go sierpnia 1884 r.

W eksle:	Z końc. giełdy	
	żąd.	plac.
Berlin 100 mar. z krótk. ter.	49.05	—
Londyn 1 funt sterl. „ „	9.97	—
Paryż 100 franków „ „	39.80	—
Wiedeń 100 guld. „ „	82.30	—
Papiery publiczne:		
5% Listy z. nowe z r. 1869 d.	97.20	—
„ „ „ m. 97. —	—	—
Listy zast. m. Warsz. serji I	93.70	—
„ „ „ II	92.40	—
„ „ „ III	92. —	—
„ „ „ IV	91.90	—
Listy zast. m. Łodzi serji I	84.50	—
4% Listy likwidacyjne duże	87.35	—
„ „ „ male	87.20	—
Bilety Banku Ces. ser. I, II i III	—	—
Ros. Poż. Premj. z roku 1864	—	—
I Pożyczka wschodnia rs. 100	93.50	—
II „ „ „ rs. 100	93.50	—
III „ „ „ rs. 100	93.50	—
Listy wileńskie długoter.	—	—
Akcie i obligacje:		
Obligacje miasta Warszawy	91. —	—
Akcie dr. żel. warsz.-w. rs. 100	—	—
Akcie dr. żel. warsz.-b. rs. 100	—	—
Akcie dr. żel. warsz.-terespol.	—	—
Akcie dr. żel. fabryczno-łódzk.	—	—
Akcie Banku handl. w Warsz.	—	—
Akcie Banku dysk. w Warsz.	—	—
Akcie Banku handl. w Łodzi	—	—
Akcie warsz. Tow. ub. od ognia	—	—
Akcie warsz. Tow. fabr. cukru	—	—
Akcie Tow. fab. cukru Józefów	—	—
Akcie Dobrzel. Tow. fab. cukru	—	—
Wyk. Tow. Lilpop, Rau i Lew.	—	—
Akcie Tow. zakł. przędz. Zaw.	—	—

Wartość kuponów:

Od Listów zast. nowych 5% kop. 55 1/2.
Od Listów z. m. Warsz. s. I i II k. 168 1/2.
Od Listów zast. m. Łodzi kop. 126 2/3.
Od Listów likwidacyjnych kop. 67 1/3.

Targi

NA PLACU WITKOWSKIEGO.

Dnia 1-go sierpnia 1884 r.

	Pud		Korzec	
	od	do	od	do
kopiejek				
Psz. 242—250 sm. i ord.	—	—	—	—
„ „ pstra i dobra	—	—	—	—
„ „ biała „ „	—	—	800	825
„ „ wyb. (nowa)	—	—	—	—
Żyto wyborowe 232 funt. „	—	—	540	620
„ „ średnie (nowe) „ „	—	—	—	—
„ „ wadliwe „ „	—	—	—	—
Jęczmień 2 i 4 rzęd. 202 f.	—	—	—	—
Owies (nowy) „ „ 141 f.	—	—	350	275
Gryka „ „ 202 f.	—	—	—	—
Rzepak letni „ „	—	—	—	—
„ „ zimowy 212 funt.	—	—	—	—
Rzepak rapos zim. 212 f.	—	—	—	—
Groch polny 262 funt. „	—	—	—	—
Ziemiaki „ „	—	—	—	—
Masło świeże funt „ „	—	—	—	—
„ „ solone pud. „ „	—	—	—	—
Siana pud. „ „ 40	—	—	50	—
Słomy pud. „ „ 22 1/3	—	—	28	—
Drzewo opał. twar. s. kub.	—	—	—	—
„ „ miękkie „ „	—	—	—	—

Cena okowity:

z dnia 17-go lipca 1884 roku.
Hurt. skład. garniec rs. 2 kop. 67.
„ „ wiadro rs. 8 kop. 20.

Promenada Belwederska.

W Niedziele d. 3 Sierpnia 1884 r.,
Wspaniały Fajerwerk

1-szy raz

Młyn djabelski,

wykonany przez słynnego nurka

p. JAKOBINI,

Koncert Orkiestry Wojskowej,

Początek z godz. 5 po południu.

Szczegóły w afiszach. 1908r

FRANCUZKA

wykształcona z muzyką, pragnie znaleźć miejsce w Warszawie, za wynagrodzenie rs. 300 rocznie.—Biuro nauczycielskie Łuczyńskiego, Krakowskie-Przedmieście Nr 1, róg Trębackiej.

15 Powozów używanych

Karety w różnym rodzaju.—**Fastony**.—**Amerykany**.—**Breki**, **Bryczki** mała do jednego konia.—**Plauwaga**. Uprząż angielska.—**Lando** paryżkie itp. w fabryce powozów

W. Romanowskiego,

Królewska Nr 19. 2526

Mam honor zawiadomić osoby interesowane że zapis Uczennic

tak przychodnich, jak i pensjonarek na rok 1884/5 rozpocznie się dnia 12 Sierpnia r. b.,

Przełożona Zakładu Naukowego w Kutnie, 2560

Felicja Zbiegniewska.

MAGAZYN MEBLI

wielki wybór wykwintnych i skromnych świeżych fasonów.—Kupno i wynajem mało używanych. 74

Załęski i S-ka,

Marszałkowska Nr 63.

Dokładność i wykończenie firma gwarantuje.—(Ceny niskie ale stałe).

Nader korzystny INTERES.

Jedynie z powodu braku zdrowia sprzedaje się Handel Win i Towarów kolonialnych, mający rocznego obrotu rs. 26,000. w jak najlepszych warunkach. Do kupna potrzeba gotówki około rs. 5,000.—Wiadomość w zakładzie zegarmistrzowskim p. Woronieckiego w Warszawie, przy ulicy Czystej. 2522

Zakład naukowy 6-klas. żeński

Leontyny Vacqueret,

Marszałkowska Nr 46,

zawiadamia Szan. Rodziców i Opiekunów, że zapis uczennic na rok szkolny 1884/5 rozpocznie się 6 (18) Sierpnia, kurs zaś nauk 20 Sierpnia (1 Września). 1861R

PUDER JAWA.

Jest to najlepszy puder do twarzy, jaki kiedykolwiek był wyrabiany. Kto tylko raz go użyje, przekona się o jego dobroci i nie zechce innego używać. Przylega niewidzialnie do twarzy, odświeża i nadaje cerze naturalną białość. Dorównywa dobrocią swoją wszystkim najbardziej zachwalanym pudrom.—Cena pudełka k. 60, z puszką rs. 1.

Dostać można: w magazynach własnych **Warszawskiego Laboratorium Chemicznego.**

1. Róg Miodowej i Senatorskiej.
2. Krakowskie-Przedmieście 1. 1644R

OSTRZEŻENIE.

Z powodu zaszłych wielu nieporozumień, donoszę, że mój

Skład Obić Papierowych, przeniesiony z Chmielnej, na ulicę

Marszałkowską 38

nie ma nie wspólnego z bezimiennym sklepem przy ulicy Chmielnej pozostałym. 1852R

A. REMBIERZ.

OLEJE MINERALNE

w wyborowym gatunku,

z fabryki **A. OEHLRICH & Comp. w Rydze,**

utrzymują stale na Składzie i polecają

Wyłączni Reprezentanci na Królestwo Polskie

JULIUSZ ROTWAND & Comp.

w Warszawie, Orla Nr 7.

1840R

Magazyn Ubiorów Żałobnych Galanterji i Perfumerji BRONISŁAWY GORCZYCKIEJ, MARSZAŁKOWSKA 69,

posiada wybór sukien żałobnych, okryć, kapeluszy, czepków i żabotów, welonów krepowych, filozel, rękawiczek, pończoch, koronek, wstążek, crêpe-lissów, woalek.

Z Galanterji: rękawiczki męskie i damskie krajowe i zagraniczne, aceserki, woreczki, portmonety, spinki, szczotki, grzebienie, portcigarety, paski, broszki, krawaty i szpilki do krawatów krajowe i zagraniczne, w wielkim wyborze, Perfumy i Mydło tylko zagraniczne.

2592
MARSZAŁKOWSKA Nr 69.

WAŻNE DLA HODOWCÓW I WŁAŚCICIELI KONI. Smarowidło Weimarskie do kopyt H. Fabricius'a.

którego własności higieniczne i lecznicze, uznane zostały wszędzie zagranicą. na wystawach zaś nagrodzone medalami, znajduje się na składzie: w **Warszawskim Tattersalu**, u pp. **Rudnicki i S-ka** Senatorska № 25, oraz u p. **Chapmann, Chmielna** № 10.

Wyłączność na Król. Polsk. i Skład główny w Kantorze

T. D. Łapińskiego, Włodzimierska 4.
Objaśnienia i prospekty udziela się na żądanie. 1906R

OLIWA NICEJSKA "VIERGE"

Otrzymałszy tegoroczny transport **NAJLEPSZEJ OLIWY** z domu Bou-nin Frères w Nicei, mamy honor takową polecić.

Na całe puszeki blaszane około 60 1/2 funt po kop. 58,
na pojedyncze funty, funt po kop. 60,
oraz na butelki różnej wielkości.

Domy, które nie potrzebują butelek ze szkła białego, jako znacznie droższe-go, mogą nabywać oliwę w butelkach zwykłych.

Bracia Wróbel,
Krakowskie-Przedmieście Nr 1. 1854r

EKSTRAKT MIĘSNY W PŁYNIE "CIBILIS"

najlepszy ze wszystkich dotąd znanych tego rodzaju produktów, znajduje się na składzie w zna-czniejszych handlach win i towarów kolonialnych oraz w sklepach "Merkurego."

Wyłączność na Królestwo Polskie i Skład główny w Kantorze

1904R

T. D. ŁAPIŃSKIEGO, Włodzimierska 4.

54. MARSZAŁKOWSKA 54.

obok Świętokrzyskiej,

Nowo-otworzony Skład

OBIC PAPIEROWYCH

poleca obicia krajowe, francuskie i angielskie, w wielkim wyborze i po najniższych cenach.

1597R

J. LUBELSKI i S-ka.

Nauka i wychowanie.

Udzielam lekcje muzyki na fortepianie u siebie, jako też na mieście, za umiarkowa-ną cenę. Świętokrzyska № 23, m. 9. 11283

Zakład naukowy prywatny żeński Szajew-skiej został przeniesiony z ulicy Podwale № 20, na tę samą ulicę № 3, Miodowa № 2. Mam zaszczyt zawiadomić szanownych rodzi-ców i opiekunów, że zapis na rok szkolny 1884/5, odbywa się codziennie, a kurs nauk rozpoczyna się od dnia 7 (19) Sierpnia. 11173

Zupoważnienia władzy przyjmuję ucze-nice na stancję. Śliska № 40. Kotnoska.

Potrzebny jest na prowincję nauczyciel do wykładu języka francuskiego. Kwalifikacje naukowe wymagane. Oferty: kiosk, Podwał, pod cyfrą № 13. 11512

Edukacja panienek. Ul. Świętojańska № 2, mieszkanie 6, 2-gie piętro 11633

Pedagog z wykształceniem przyrodniczem poszukiwany jest, celem objęcia posady nauczyciela na prowincji. Wiadomość bliższa: Chłodna № 12, w aptecce. 11631

Posady i Prace.

Przy interesie nowo - przedsiębiorczym kre-dytowym, są miejsca na kontrolerów, ajen-tów i woźnych. Kaucja nie wymaga się, tylko opina, pensja od 200 do 600 rs. Mający chęć przyjąć miejsce według zdolności, zechcą zgła-szać się do mnie listownie pod adresem: Aleksander Sielini w Kutnie, na odpowiedź dołą-czyć markę i objaśnić o stanowisku obecnem i poprzedniem. 11236

Potrzebne maszynistki zdadne do bielizny. Ulica Pańska № 38, mieszk. 5. 11392

Ogrodnik z dobrymi świadectwami potrze-bny jest na wieś. Wiadomość: Saski plac № 5, róg Królewskiej, u stróża. 11407

Administracja Żeglugi Parowej na rzece Wiśle

MAURYCECO FAJANSA,

zawiadamia, że **Niedzielę** dnia 22 Lipca (3 Sierpnia) r. b., odbędzie się jazda spacero-wa statkami parowymi do **Bielan i Jabłonn**.—Statki odechodzą będą w następujących godzinach: o godz. 9, 10, 12, 1, 3, 4, 5, 6 i 7. Osoby posiadające bilety mogą wysiadać w Bielanach, a następnymi statkami udać się do Jabłonn. **Ostatni wyjazd z Jabłonn o godz. 8 wieczorem, przy świetle elektrycznym.**

Cena biletu tam i z powrotem kop. 50, od osoby.—Dzieci płać połowę. 1907R

MIÓD

lipiec, tegorocznego zbioru, otrzyma-liśmy i takowy polecamy

Bracia WRÓBEL,

Krakowskie - Przedmieście obok kościoła Ś-go Krzyża. 1903r

APTEKA

z obrotem 4,600 do sprzedania na wypłatę. Wiadomość w aptecce P. Ekerkunst u P. Skrzyńskiego. 2589

Lokal

odpowiedni na pensję, składający się z 6 pokoi, przedpokoju, nalkowy i kuchni, z wszelkimi wygodami, jest do wynajęcia od 1 Października r. b. na 1 piętrze w domu № 11/1582M. Aleje Jero-zolimskie. Wiadomość na miejscu. 2588

CHEMIK.

Ukończony politechnik wiedeński z bardzo do-brymi egzaminami, władający językiem pol-skim i niemieckim, życzy sobie wstąpić jako praktykant, do jednej z większych cukrowni, lub fabryk chemicznych.—Bliższej wiadomości udzieli J. Czynciel kupiec w Krakowie. 2591

Do sprzedania

FOLWARK

w powiecie Noworadomskim, 10 wiorst od stacji, 20 włók bez serwitutów, t. j. 3 włoki lasu, 16 mórg dobrej łąki, reszta ziemi grunt orny żytnej klasy pierwszej, z inwentarzem żywym i martwym, z najlepszym sprzętem zbożowym. Wartość szacunkowa 37,000 rs. 20,000 rs. na 6 procent może pozostać na po-wyższym folwarku. Bliższe wiadomości u p. Teodora Helmetstrausa w mieszkaniu dentysty p. doktora Adolfa Auslender ulica Królewska № 39, w Warszawie. 2598

Muzykant

na instrumentach dętych, a przeważnie na pistonie i kornecie, za nie wysokiem wynagrodzeniem, **potrzebny jest do Moskwy.** Wiadomość Nowy Świat № 31, skład herbaty. 1915R

MAJĄTEK

5 mil od Warszawy, około 30 włók, w wy-sokiej kulturze z wielkimi zbiorami z kom-pletnym inwentarzem martwym i żywym, jest do sprzedania. Oferty sub M. D., proszę skła-dać w Ekspedycji tego pisma. 2596

Na Krasinskim placu № 2, wprost Ogrodu Kra-sińskiego, jest każdego czasu do wynajęcia

TUNEL

obszerny składający się z 1 salonu o 5 oknach, 50 łokci długości i 20 szeroki, łączący jeszcze kilka pokoi, z urządzeniem gazowym, zdalny na bawiarę lub na fabrykę. Wiadomość w Ma-gazynie okryć damskich u p. S. Datynera, ul. Nalewki pod № 6. 2594

Leokadja Kosmowska

utrzymująca pensję prywatną żeńska VI-cio klasową

przy ulicy Miodowej № 1,

zawiadamia osoby interesowane, że kurs nauk w zakładzie przez nią utrzymywanym rozpo-cznie się z d. 2 Września 1884 r., a zapis u-czennie na r. 1884/5 d. 16 Sierpnia od godzi-ny 10 do 3 po południu. 2600

Młody Pomocnik

księgarski,

poszukuje miejsca od d. 1 Października. Ofer-ty uprasza się składać w kantorze Kurjera, pod literami N. N. 2597

Zakład Wypredaży i Kapna

B. Korpaczewskiego,

Nowy-Świat 42.

Wypredaje: 1) Suknie, okrycia, chustki, damskie mało używane. 2) Ubrania męskie. 3) Starożytności różne: porcelane, brzozy, szkła, materje, zegary itp. przedmioty domo-wego użytku. Mający do sprzedaży podobne znajdą tamże miejsce zbytu. 742r

E. Taube i S-ka Kijów.

Kupno i sprzedaż zboża.

Bezpośredni stosunek z producentami. 1910R

Potrzebna jest pożyczka 2599

Rs. 8,000

na 1 1/2 hipoteki. Bliższe warunki Świętokrzyż-ka № 31, m. 11, rano do 10 i od 6—9 wieczór.

Przełożona 4-klasowego Zakładu Naukowego

w PIOTRKOWIE,

zawiadamia Szanownych Rodziców i Opieku-nów, że zapis uczniem tak przychodnich jak pensjonarek na rok 1884/5, rozpocznie się d. 20 Sierpnia i trwać będzie do końca t. m. Le-keje zaczynają się 1 Września. 2595

Leontyna Rajska.

Dzieła francuskie przyjmuję do tłumaczenia na język polski. Podwał № 3, mieszk. 20. Emilia P. 11558

Przybyła z prowincji niemka, życzy przy-jąć miejsce sklepowej lub bony i wyręcze-nia pani. Stare-Miasto № 2, m. 13. 11569

Gorzeleny pozostający od lat 12 w jednym miejscu, obeznany z nowymi aparatami i prowadzący samodzielnie gorzelnię parową, o-raz rachunki i interesa akcyjne w języku ruskim, potrzebuje obowiązku zaraz w Kró-lestwie lub Cesarstwie. Wiadomość: ulica Aleksandra № 16, stróż wskaże, albo adre-sując do Adameczskiego w Spodoszynie przez Gostków. 11623

Maszynistka kompletnie uzdolniona, znaj-dzie stałe zajęcie. Nowomiejska № 10, u Goszczyńskiej. 11636

Potrzebny jest uczeń do stolarza. Nowy-Świat № 36. 11458

